

og Ministeren er ogsaa saa fornuftig at have mere end en Udgang. Han kommer ikke alene og forlanger et overordnet Sundhedsraad; men kan han ikke saa det, saa har han andre Riler at slaa paa, f. Eks. at saa det nuværende Sundhedskollegium udrustet saa godt som muligt med Penge. Nu tør jeg ikke komme ind paa det under denne Sags Behandling, jeg er bange for, at den ærede Formand vil standse mig, men om nogle Dage ved Finanslovens 3dje Behandling tænker jeg, at det ærede Medlem med Sorg vil erfare, at det er ikke saa aldeles sikkert, at Ministeren ingen Begne kan komme med at saa noget gjort igennem sit nuværende overordnede Sundhedsraad, det nuværende Sundhedskollegium. Men det komme vi jo nærmere til at drøfte senere, og jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i de Betragtninger, han har fremsat i Dag, ligesom det ærede Medlem og jeg hele Tiden have været enige i Udvalget. Jeg haaber, at det ærede Medlem, naar vi komme til Finanslovens Behandling, vil støtte mig, naar jeg staar paa det gamle Standpunkt, som vi begge have staaget paa i saa mange Aar, og hvoraf vi nu i Dag se Frugten i Form af det foreliggende Lovforslag. Derfor siger jeg til Oppositionen: lad os blot blive ved med at slaa paa den Rile, som Oppositionen hidtil har slaaet paa, saa skulle vi nok naa frem paa det Omraade, men begynde vi først at løbe fra vort eget Standpunkt, saa fortænter jeg ikke den ærede Minister i, om han slaar paa den Rile, der kan trække bedst, og saa saa vi nok at se, hvad vi saa. Med disse Henstillinger skal jeg for mit Bedkommende anbefale Lovforslaget og haabe og ønske, at Ministeren lige over for §§ 2 og 3 vil tage Hensyn til de Udtalelser, der ere komne fra det ærede Medlem fra Åsøns og mig.

Christiansen: Jeg skal ikke undersøge, om dette Lovforslag er fremkommet, efter at det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) har slaaet paa en Rile eller ej, men kun udtale min Overensstemmelse med Lovforslaget. Jeg kunde til Dels spare mine Bemærkninger, efter at det ærede Medlem fra Åsøns (Bernsen) har fremsat sine Udtalelser, der ere i fuld Overensstemmelse med min Opfattelse af nærværende Spørgsmaal. Det kan ikke nægtes, at vore Apotekerforhold i mange Aar have været i højeste Grad uheldige, og derfor hilser jeg som alle andre dette Lovforslag som et Fremskridt. Det er en Begyndelse til Reformen paa dette Omraade, og jeg vil kun haabe og ønske, at denne lille Reform maa hurtigt og snart

blive efterfulgt af andre, større og mere betydningsfulde. Jeg vilde kun have ønsket, at den Afgift, der her er Tale om lige over for de personlige Privilegier, havde faaet en Form, hvorunder den kunde gøre sig gældende lige over for de reelle Privilegier, specielt ved Salg. Hvorvidt dette overhovedet kan lade sig gøre, er jeg selvfølgelig ikke kompetent til at afgøre, men det vilde være mig yderst behageligt, om den ærede Justitsminister vilde udtale sig derom. Med Hensyn til Anvendelsen af Afgiften har jeg en noget anden Mening end Lovforslaget. I Bemærkningerne til Forslaget foreslaas, at der skulde dannes en Fond, som kunde bruges, naar der eventuelt var Spørgsmaal om Afsløningen af de reelle Privilegier. Jeg tror virkelig, at de Krav, der vil blive Tale om, ville blive saa store, at det vil være næsten utænkeligt ad den Vej at opsøbe en Fond til deres Afsløning. Jeg vilde derfor ønske, at man fravalde denne Paastand. Dernæst tales der om, at Fonden kunde benyttes til Subvention til personlige Apoteker i Egne o. s. v. Saa vidt jeg tender til Spørgsmaalet, og jeg har gjort mig Flid for at sætte mig ind i det, tror jeg, at Forholdene ere saaledes, at der overalt i mange Kredse og Egne her i Landet er Trang til flere Apoteker, man ønsker flere, og jeg tror, at de Steder, hvor et saadant Apotek ikke kan bestaa selvstændigt, ere yderst saa, men hidtil har det været saaledes, at de ere blevne gjorte til Hjelpeapoteker og fra selve Apotekernes Side ere blevne gjorte saa miserable og daarlige som vel muligt, men i mange Tilfælde paastaar jeg, det er fuldstændig uden Grund. Jeg er lidt uenig med det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Bernsen), naar han taler om Affærelse af reelle Apoteker. Det er ogsaa en af disse store Reformen, som ere vanskelige at komme igennem med. Jeg tror, at hele den Apotekersag kunde ordnes paa en fornuftigere og for Samfundet formaalstjenlig Maade uden at man behøvede at gaa til dette betydelige Skridt, en Afsløning af de reelle Apoteker. Men hvad jeg vilde ønske — og det er netop derfor, jeg har taget Ordet for at udtale det — er, at den Fond, her opspares, maatte blive anvendt til at afløse noget af det grelleste, noget af det, der har vaakt mest Misfornejelse i den farmaceutiske Stand og ogsaa ud over denne. Jeg ønsker, at denne Fond maatte benyttes saaledes, at det i Fremtiden formenes Enten efter Apotekere, der have drevet personlige Privilegier, at fortsætte Virksomheden, da der er noget ikke alene stødende over for Befolkningen i dette